

REZOLUCJA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO**z dnia 17 kwietnia 2013 r.****w sprawie absolutorium z wykonania budżetu agencji Unii Europejskiej za rok budżetowy 2011:
wyniki, zarządzanie finansami i kontrola**

PARLAMENT EUROPEJSKI,

- uwzględniając sprawozdanie Komisji dla Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 listopada 2011 r. na temat działań podjętych w następstwie decyzji o udzieleniu absolutorium za rok budżetowy 2009 (COM(2011) 736) oraz dokumenty robocze służb Komisji towarzyszące temu sprawozdaniu (SEC(2011) 1350 i SEC(2011) 1351),
- uwzględniając wspólną deklarację Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji Europejskiej w sprawie agencji zdecentralizowanych z 19 lipca 2012 r.,
- uwzględniając wspólne podejście dotyczące agencji zdecentralizowanych załączone do wspólnej deklaracji z dnia 19 lipca 2012 r.,
- uwzględniając plan działania dotyczący działań następczych w związku ze wspólnym podejściem dotyczącym agencji zdecentralizowanych, przyjęty przez Komisję w grudniu 2012 r.,
- uwzględniając komunikat Komisji zatytułowany „Przyszłość agencji europejskich” (COM(2008) 135),
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 10 maja 2012 r. w sprawie absolutorium za 2010 r.: wyniki, zarządzanie finansami i kontrola agencji Unii Europejskiej ⁽¹⁾,
- uwzględniając rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 z dnia 25 czerwca 2002 r. w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich ⁽²⁾, w szczególności jego art. 185,
- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 966/2012 z dnia 25 października 2012 r. w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 ⁽³⁾, w szczególności jego art. 208,
- uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE, Euratom) nr 2343/2002 z dnia 19 listopada 2002 r. w sprawie ramowego rozporządzenia finansowego dotyczącego organów określonych w artykule 185 rozporządzenia Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich ⁽⁴⁾, w szczególności jego art. 96,
- uwzględniając sprawozdanie specjalne Trybunału Obrachunkowego nr 15/2012 zatytułowane „Zarządzanie konfliktami interesów w wybranych agencjach UE”,
- uwzględniając specjalne sprawozdania roczne ⁽⁵⁾ Trybunału Obrachunkowego dotyczące rocznego sprawozdania finansowego agencji zdecentralizowanych za rok budżetowy 2011,
- uwzględniając analizę Parlamentu zatytułowaną „Możliwości i wykonalność ustanowienia wspólnego działu wsparcia dla agencji UE”, wydaną dnia 7 kwietnia 2009 r.,

⁽¹⁾ Dz.U. L 286 z 17.10.2012, s. 388.

⁽²⁾ Dz.U. L 248 z 16.9.2002, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 298 z 26.10.2012, s. 1.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 357 z 31.12.2002, s. 72.

⁽⁵⁾ Dz.U. C 368 z 16.12.2011.

- uwzględniając swoją deklarację z dnia 18 maja 2010 r. w sprawie działań Unii na rzecz walki z korupcją⁽¹⁾, swoją rezolucję z dnia 15 września 2011 r. w sprawie wysiłków UE w walce z korupcją⁽²⁾ oraz komunikat Komisji na temat zwalczania korupcji w UE (COM(2011) 308),
  - uwzględniając art. 77 i załącznik VI do Regulaminu,
  - uwzględniając sprawozdanie Komisji Kontroli Budżetowej oraz opinie Komisji Zatrudnienia i Spraw Socjalnych, Komisji Ochrony Środowiska Naturalnego, Zdrowia Publicznego i Bezpieczeństwa Żywności oraz Komisji Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych (A7-0118/2013),
- A. mając na uwadze, że w niniejszej rezolucji przedstawiono, w odniesieniu do każdego organu w rozumieniu art. 185 rozporządzenia (WE, Euratom) nr 1605/2002, przekrojowe uwagi towarzyszące decyzjom o absolutorium zgodnie z art. 96 rozporządzenia (WE, Euratom) nr 2343/2002 oraz art. 3 załącznika VI do Regulaminu Parlamentu Europejskiego,
- B. mając na uwadze, że w ostatnim dziesięcioleciu liczba agencji zwiększyła się trzykrotnie, z dziesięciu w 2001 r. do 30 w 2011 r.,

Zagadnienia ogólne

1. podkreśla znaczenie zadań wykonywanych przez agencje oraz ich bezpośredni wpływ na codzienne życie obywateli, w szczególności w odniesieniu do jakości leków, bezpieczeństwa żywności, ochrony lotnictwa, kontroli epidemii chorób zakaźnych; w tym kontekście zwraca uwagę na znaczenie, jakie ma ich niezależność, zwłaszcza niezależność agencji regulacyjnych i agencji realizujących zadania niezależnego gromadzenia i udzielania informacji, przypomina, że głównym celem utworzenia agencji zdecentralizowanych było umożliwienie dostarczania niezależnych ocen technicznych i naukowych;
2. przypomina, że w lipcu 2012 r. po trzech latach analiz i negocjacji Parlament, Rada i Komisja Europejska przyjęły tzw. wspólne podejście dotyczące agencji zdecentralizowanych, czyli umowę polityczną na temat przyszłości i reformy zdecentralizowanych agencji; z zadowoleniem przyjmuje zawarcie tej umowy, choć ubolewa, że nie określono w niej procedur podejmowania decyzji w odniesieniu do realizacji proponowanych w niej działań ani nie zawarto ustaleń dotyczących nadzoru Parlamentu Europejskiego nad tymi procedurami;
3. z zadowoleniem przyjmuje sprawozdania Trybunału Obrachunkowego, a w szczególności jego starania mające na celu realizację postulatów Parlamentu, aby zagwarantować lepszą jakość kontroli i ułatwić procedurę udzielania absolutorium;
4. z zadowoleniem odnotowuje, że sprawozdania z kontroli zawierają bardziej szczegółowe informacje niż w latach poprzednich; zachęca Trybunał do Obrachunkowy do kontynuowania tej pozytywnej tendencji i do dalszego rozwijania części dotyczących kontroli nad realizacją zadań, zarówno w swoich rocznych sprawozdaniach z kontroli, jak i w sprawozdaniach specjalnych; zwraca się do Trybunału o promowanie postępowań kontradyktoryjnych, kiedy agencje tego chcą, i zwiększenie dzięki temu zasobu informacji i przejrzystości sprawozdań, w szczególności wskazując należyście przypadki, w których agencja wykryła problem i poinformowała o nim Trybunał, w szczególności w przypadku zgłoszenia zastrzeżenia;
5. przypomina, że wszystkie agencje są zobowiązane przedłożyć organowi udzielającemu absolutorium sprawozdanie sporządzone przez dyrektora i podsumowujące liczbę i rodzaj kontroli wewnętrznych przeprowadzonych przez audytora wewnętrznego, przedstawione zalecenia i kroki poczynione w celu ich realizacji, zgodnie z art. 72 ust. 5 rozporządzenia (WE, Euratom) nr 2343/2002;

⁽¹⁾ Dz.U. C 161 E z 31.5.2011, s. 62.

⁽²⁾ Dz.U. C 51 E z 22.2.2013, s. 121.

6. z uznaniem odnotowuje dobrą współpracę z odnośną komisją ze strony sieci unijnych agencji (zwanych dalej „siecią”) – forum koordynacji, wymiany informacji i uzgadniania wspólnych stanowisk w kwestiach będących przedmiotem wspólnego zainteresowania agencji, a także zachęca do wzmocnienia sieci; z satysfakcją odnotowuje dostępność i otwartość dyrektorów agencji, z którymi nawiązano kontakt w ramach rocznej procedury udzielania absolutorium; odnotowuje z zaskoczeniem pismo z dnia 19 października 2012 r., w którym sieć zwraca się do Parlamentu o „powrót do praktyki z lat poprzednich”; wręcz przeciwnie, zachęca sieć do poparcia zmian, o które Parlament zwrócił się w poprzednim sprawozdaniu w sprawie udzielenia absolutorium z myślą o poprawie zarządzania, przejrzystości i środków mających zapobiegać konfliktom interesów z korzyścią dla konsumentów i podatników, i oczekuje od sieci, że poprzez ona te zmiany;
7. podkreśla, że w procedurze udzielania absolutorium należy się skupić na skuteczności i przejrzystości oraz wzywa wszystkie zainteresowane strony – Trybunał Obrachunkowy, Radę, agencje i sieć – do spojrzenia na absolutorium z tej perspektywy; podkreśla, że przeniesienie punktu ciężkości na wyniki nie powinno w żadnym wypadku zagrozić prawidłowemu i należytemu zarządzaniu finansami;
8. w tym kontekście wskazuje na związek między obciążeniem administracyjnym a wydajnością agencji; uważa, że aby agencje funkcjonowały jak najlepiej i z maksymalną efektywnością wykorzystywały dostępne im zasoby, powinny poszukiwać synergii, w większym stopniu dzielić się dobrymi praktykami i usługami w zależności od bliskości geograficznej lub tematycznej; uważa, że należy także poprawić, poszerzyć i ułatwić dostęp do usług oferowanych przez Komisję;
9. proponuje uproszczenie zasad finansowych mających zastosowanie do agencji, co umożliwiłoby zmniejszenie kosztów personelu administracyjnego agencji; zwraca się do Komisji o przygotowanie wniosków w tym celu oraz o zachęcanie agencji do korzystania z opcji uproszczenia w odniesieniu do procedur rekrutacyjnych, jeżeli procedura standardowa jest przeznaczona dla większej organizacji i nakłada na agencje nadmierne obciążenia;
10. z zaniepokojeniem zauważa, że Trybunał Obrachunkowy stwierdził w wielu przypadkach liczne problemy, z które dotyczą kilku agencji, w szczególności w odniesieniu do:
  - przesunięć, które nie są poparte zobowiązaniami lub które wydają się nadmiernie wysokie,
  - braku przejrzystości bądź rygorystycznego podejścia do rekrutacji,
  - zamówień i zarządzania nimi,
  - potencjalnych konfliktów interesów, w tym na szczeblu zarządów;
11. w tym kontekście odnotowuje odpowiedź sieci; z zadowoleniem przyjmuje skoordynowane działania agencji oraz ich zamiar zajęcia się problemami wskazanymi przez Trybunał Obrachunkowy i wzywa sieć oraz poszczególne agencje, by informowały organ udzielający absolutorium o postępach we wdrażaniu konkretnych środków mających na celu naprawę nieprawidłowości wskazanych przez Trybunał Obrachunkowy i przez Parlament w procedurze udzielania absolutorium za rok budżetowy 2010; podkreśla, że odpowiedzialność za te działania spoczywa na poszczególnych dyrektorach wykonawczych i zarządach agencji;
12. nalega, aby sieć, jak również poszczególne agencje, złożyły organowi udzielającemu absolutorium sprawozdanie dotyczące postępów we wdrażaniu powyższych koncepcji i podejścia, aby ocenić, czy wybrane podejście jest skuteczne w rozwiązywaniu nierozstrzygniętych kwestii wskazanych przez Trybunał Obrachunkowy i podkreślonych we wspólnym podejściu, a także aby przedstawiły organowi udzielającemu absolutorium indywidualne i wspólne działania podjęte w odpowiedzi na ustalenia Trybunału oraz wyniki tych działań;
13. podkreśla, że agencje od dawna apelują już o większą elastyczność przepisów rozporządzenia finansowego mających zastosowanie do agencji; stwierdza, że większość tych przepisów jest nieadekwatna i niedostosowana ani do rozmiarów, ani do celów, ani też do specyfiki większości agencji; uważa, że uproszczenie przepisów finansowych i ustawowych mających zastosowanie do agencji zwiększy ich wydajność, ograniczy koszty i rozwiąże wiele problemów wskazanych przez Trybunał Obrachunkowy;

14. zauważa, że niektóre agencje działające w obszarze przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości są agencjami operacyjnymi i że wykonanie ich budżetu zależy również od czynników zewnętrznych, które należy wziąć pod uwagę w trakcie procedury budżetowej;

Zarządzanie budżetem i finansami

15. ponownie podkreśla, że jednoroczność jest jedną z trzech podstawowych zasad księgowości – jednolitość, jednoroczność i równowaga – niezbędnych dla zapewnienia skutecznego wykonania budżetu UE; zauważa, że agencje zdecentralizowane nie zawsze w pełni stosują się do tej zasady;
16. przypomina agencjom, że wciąż trzeba rozwiązać utrzymujący się problem przesunięć; przyjmuje do wiadomości wyjaśnienia agencji dotyczące trudności w unikaniu przesunięć w zakresie wydatków operacyjnych; uważa jednak, że w wielu przypadkach sytuację można poprawić, zwłaszcza dzięki lepszemu gospodarowaniu środkami na zobowiązania opartym na realnych potrzebach, lepszemu planowaniu wewnętrznemu i ogólnemu prognozowaniu dochodów, bardziej rygorystycznej dyscyplinie budżetowej i regularnemu kontrolowaniu wydatków; wzywa agencje do przeanalizowania wewnętrznych procedur administracyjnych w celu zmniejszenia obciążenia administracyjnego, zwłaszcza w procedurach udzielania zamówień publicznych i rekrutacji personelu; uważa, że zarówno Komisja, jak i Trybunał Obrachunkowy powinny skutecznie wesprzeć agencje w tym zadaniu;
17. zauważa, że w niektórych przypadkach należy ulepszyć planowanie wewnętrzne, co wymaga od agencji wzmocnienia procedur; stwierdza jednocześnie, że w niektórych okolicznościach i przy należytych uzasadnieniu (np. rozliczenie płatności nie było możliwe w danym roku rozliczeniowym) należy o tym wspomnieć w przejrzysty sposób w odpowiednim sprawozdaniu Trybunału Obrachunkowego; uważa, że tylko w ten sposób można ocenić, czy przesunięcia są zbyt wysokie czy też nie;
18. podkreśla w tym kontekście, że należy uwzględnić hierarchię norm i w związku z tym uważa, że należyte zarządzanie finansami powinno mieć nadrzędne znaczenie; stwierdza przy tym, że aktualne zasady finansowe nie rozwiązują problemu pojawiającego się w agencjach, których finanse opierają się na pobieranych opłatach i wzywa Komisję do zaproponowania rozwiązania tego problemu przy następnym przeglądzie przepisów finansowych mających zastosowanie do agencji; przypomina, że rozporządzenie finansowe nie jest również dostosowane do tych agencji, które mają nadwyżki, oraz podkreśla, że w ramach przeglądu należy rozważyć sposoby rozwiązania tego problemu np. poprzez utworzenie ograniczonego funduszu rezerwowego;
19. oczekuje, że Trybunał Obrachunkowy, wykonując zadania audytora zewnętrznego w ramach działań podjętych w następstwie sprawozdania Parlamentu z udzielenia absolutorium za rok 2010 oraz sprawozdania z analizy porównawczej agencji, zasięgnie opinii sieci agencji z myślą o opracowaniu w pełni dostępnej i przejrzystej procedury analizy porównawczej i klasyfikacji agencji przy zastosowaniu istotnych wskaźników z dziedziny należytego zarządzania finansowego i budżetowego, niskich kosztów zarządzania oraz skuteczności operacyjnej, a także dostarczy dane, na których się oparł, w łatwo dostępnym formacie (np. w formie plików Excel lub CSV);
20. z zaniepokojeniem odnotowuje, że niektóre agencje uznały brak elastyczności w budżecie za wadę, co sugeruje, że oszczędności byłyby możliwe, gdyby w ramach budżetu istniała większa elastyczność między tytułami; wzywa Komisję do dokładnego zbadania tej sytuacji i do przedstawienia propozycji zaradzenia problemowi;
21. zwraca uwagę, że agencje w ciągu roku poddawane są licznym procedurom audytu i kontroli, które są często nierówno rozłożone i mogą stwarzać agencjom trudności; uważa, że ten problem należy rozwiązać przede wszystkim dzięki lepszej koordynacji poszczególnych audytów⁽¹⁾; jest zdania, że należy przeprowadzić konsultacje z agencjami, aby znaleźć praktyczne rozwiązania tej kwestii, bez utrudniania agencjom realizacji ich podstawowych zadań; wzywa Trybunał Obrachunkowy, Komisję, agencje i sieć do przyjęcia podejścia do tej kwestii, które odpowiadałoby wszystkim zainteresowanym stronom;

⁽¹⁾ W tym zakresie zob. działanie 53 planu działania dotyczącego działań następczych w związku z wspólnym podejściem dotyczącym agencji zdecentralizowanych UE.

22. zaleca, aby wszystkie agencje i wspólne przedsiębiorstwa systematycznie załączały standardowy model dotyczący publikacji ich ostatecznego rocznego sprawozdania finansowego, obejmujący dane przedstawione w ich sprawozdaniach z wykonania budżetu oraz z zarządzania budżetowego i finansowego; zaleca, aby wszystkie agencje i wspólne przedsiębiorstwa udzielały takich informacji w pełnej, łatwo dostępnej i przejrzystej formie (np. w postaci plików Excel lub CSV), aby ułatwić porównanie wykonania budżetów, a tym samym umożliwić Parlamentowi i społeczeństwu całościowe porównanie wydatków;
23. wzywa się do wprowadzenia szczegółowego, znormalizowanego systemu pozycji budżetu, by umożliwić zagregowanie i porównanie wpływów i wydatków agencji, a także porównanie wykonania i wykorzystania środków z poszczególnych pozycji budżetu według tytułów, rozdziałów i pozycji; ponadto wzywa się, aby przeprowadziła następnie porównanie oraz udostępniła wnioski i dane, na których się oparła, w łatwo dostępnym formacie (np. w postaci plików Excel lub CSV);

Zasoby ludzkie i polityka naboru

24. przypomina, że regulamin pracowniczy urzędników określa zasady, zgodnie z którymi agencje przyjmują politykę kadrową oraz że niezbędne jest uproszczenie i uelastycznienie przepisów regulaminu mających zastosowanie do agencji, aby zagwarantować ich lepsze funkcjonowanie w tym zakresie; podkreśla ponadto, że chociaż art. 110 regulaminu pracowniczego przewiduje pewną elastyczność, ponieważ ostateczna decyzja należy do Komisji Europejskiej, niezwykle ważne jest, aby agencje i Komisja osiągnęły wcześniej porozumienie; uważa, że w razie różnicy zdań Komisja Europejska powinna przedstawić właściwej komisji parlamentarnej uzasadnioną decyzję;
25. przypomina agencjom, że w planach polityki kadrowej powinny one ująć ogólny plan dotyczący zasobów ludzkich w zależności od możliwości budżetowych i administracyjnych, aby polityka kadrowa była spójna i dostosowana do potrzeb; podkreśla ponadto, że plany te powinny uwzględniać niektóre podstawowe czynniki, takie jak równowaga między mężczyznami a kobietami oraz równowaga geograficzna; w tym kontekście z zadowoleniem przyjmuje inicjatywy zaplanowane przez Komisję w planie działania oraz fakt, że specyficzne cechy agencji zostały już uwzględnione w trwającej obecnie procedurze zmiany regulaminu pracowniczego;
26. z zaniepokojeniem stwierdza, że procedury rekrutacji personelu agencji ciągle sprawiają problemy, praktycznie od momentu ich powstania, a Trybunał Obrachunkowy w kontroli za rok 2011 stwierdził problemy lub niedociągnięcia w tej dziedzinie we wszystkich agencjach, z wyjątkiem dwóch; jest zdziwiony faktem, że zarówno wspólne podejście, jak i plan działania nie przewidują żadnych działań w tym zakresie;
27. uważa, że utrwalona praktyka sporządzania planów polityki kadrowej jest cennym narzędziem długoterminowego planowania zatrudnienia; jest coraz bardziej zaniepokojony faktem, że Komisja w ramach rocznej procedury budżetowej unieważnia plany polityki kadrowej i wzywa Komisję do samoograniczenia się w tym zakresie;
28. wzywa wszystkie agencje, by w załącznikach do rocznych sprawozdań z działalności informowały organ udzielający absolutorium, ile dni urlopu przyznano w ciągu roku na poszczególnych grupach zaszerogowania w ramach systemów elastycznego czasu pracy i kompensat;

Konflikty interesów i przejrzystość

29. z zadowoleniem przyjmuje sprawozdanie specjalne nr 15/2012 Trybunału Obrachunkowego w sprawie zarządzania konfliktami interesów w wybranych agencjach UE, które zostało opracowane w następstwie wniosku Parlamentu o przeprowadzenie kompleksowej analizy podejścia agencji do zarządzania sytuacjami, w których może dojść do konfliktów interesów;
30. uważa, że główna wartość dodana sprawozdania specjalnego nr 15/2012 Trybunału Obrachunkowego polega na regularnym monitorowaniu postępów agencji pod względem zarządzania konfliktami interesów i zapobiegania im; wzywa Trybunał do dalszego monitorowania tej kwestii, rozszerzając zakres audytu na pozostałe agencje, oraz do przedstawienia swoich uwag w przyszłym sprawozdaniu specjalnym na ten temat;

31. przypomina, że w sprawozdaniu specjalnym nr 15/2012 Trybunał Obrachunkowy ocenił strategie i procedury zarządzania konfliktami interesów w czterech wybranych agencjach: Europejskiej Agencji Bezpieczeństwa Lotniczego (EASA), Europejskiej Agencji Chemikaliów (ECHA), Europejskim Urzędzie ds. Bezpieczeństwa Żywności (EFSA) oraz Europejskiej Agencji Leków (EMA);
32. uważa, że audyt Trybunału Obrachunkowego miał na celu udzielenie odpowiedzi na dwa pytania: po pierwsze, czy istniały odpowiednie strategie polityczne i procedury i po drugie – czy były one właściwie realizowane; zwraca ponadto uwagę, że Trybunał oparł swoje prace na definicji konfliktu interesów zawartej w wytycznych Organizacji Współpracy Gospodarczej i Rozwoju (OECD), oraz że ramy referencyjne dla minimalnych wymogów, jakie przyjął Trybunał, również opierają się na tych wytycznych; podkreśla jednak, że chociaż wytyczne OECD stanowią międzynarodowe ramy referencyjne w tej dziedzinie, to odnoszą się one głównie do konfliktów interesów pojawiających się wśród pracowników sektora publicznego i w związku z tym nie można ich skutecznie stosować w przypadku ewentualnych konfliktów interesów między organami kierowniczymi lub innymi organami biorącymi udział w pracach agencji, takimi jak zarządy i panele ekspertów; docenia jednak użyteczność instrumentów OECD, tzw. kompletu narzędzi OECD, a zwłaszcza listy służącej samokontroli jeśli chodzi o prezenty, korzyści itd.; podobnie docenia zalecenia dotyczące sankcji, konieczności weryfikacji uczciwości i zawartości deklaracji o braku konfliktu interesów oraz wymogu doświadczenia i wiedzy na temat wykrywania ryzyka konfliktu interesów;
33. zwraca uwagę, że konflikty interesów mogą wystąpić również między członkami zarządu danej agencji a samą agencją ze względu na interesy krajowe lub instytucjonalne, co może zagrażać właściwemu funkcjonowaniu agencji; dlatego też wzywa Komisję, aby w trybie pilnym przedstawiła Parlamentowi propozycję rozwiązania tego problemu; oczekuje, że tymczasem deklaracje o braku konfliktu interesów wszystkich członków zarządów agencji zostaną upublicznione w trosce o przejrzystość;
34. z ubolewaniem stwierdza, że zgodnie z wnioskami Trybunału Obrachunkowego zawartymi w sprawozdaniu specjalnym nr 15/2012 w chwili zakończenia prac w terenie (październik 2011 r.) żadna z czterech wybranych agencji nie poradziła sobie zadowalająco z sytuacjami konfliktu interesów; stwierdza, że chociaż Europejska Agencja Leków i Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności opracowały bardziej zaawansowane strategie zarządzania konfliktami interesów, to strategie Europejskiej Agencji Chemikaliów były niepełne, a Europejska Agencja Bezpieczeństwa Lotniczego nie miała takich strategii;
35. z zaniepokojeniem odnotowuje, że Trybunał Obrachunkowy zgłosił szereg niedociągnięć, zwłaszcza w odniesieniu do wdrażania strategii i procedur dla pracowników i rady odwoławczej (Europejska Agencja Chemikaliów), przejrzystości w zakresie publikacji rocznych deklaracji o braku konfliktu interesów (Europejska Agencja Bezpieczeństwa Lotniczego), szkoleń dotyczących konfliktu interesów (Europejska Agencja Chemikaliów i Europejska Agencja Bezpieczeństwa Lotniczego); podkreśla, że na cztery agencje poddane kontroli Trybunału, tylko Europejska Agencja Leków wprowadziła politykę dotyczącą podarunków i zaproszeń;
36. z zadowoleniem przyjmuje zalecenia, jakie Trybunał Obrachunkowy skierował do tych czterech agencji; z zadowoleniem przyjmuje fakt, że w następstwie kontroli Trybunału Obrachunkowego wybrane agencje poczyniły szereg kroków w celu zaradzenia niedociągnięciom; wzywa agencje do przedstawienia organowi udzielającemu absolutorium sprawozdania dotyczącego wszelkich środków podjętych, aby zrealizować politykę i procedury mające na celu zaradzenie tym niedociągnięciom, w tym także w zakresie zarządzania konfliktami interesów;
37. zauważa, że Trybunał Obrachunkowy wskazał wiele istotnych nieprawidłowości występujących po zakończeniu pełnienia funkcji, które szkodzą zapobieganiu tzw. syndromowi drzwi obrotowych; popiera zalecenie Trybunału Obrachunkowego, w którym podkreślono konieczność rozwiązania problemów dotyczących sytuacji występujących po zakończeniu pełnienia funkcji, i jest zdania, że należy wyjaśnić kwestię „okresu karencji” dla wszystkich osób zajmujących wcześniej stanowisko dyrektora agencji lub pełniących w agencji odpowiedzialne funkcje;
38. popiera zalecenie Trybunału Obrachunkowego wzywające wszystkie instytucje i organy zdecentralizowane Unii do zbadania, czy zalecenia zawarte w sprawozdaniu specjalnym nr 15/2012 są odpowiednie i mają do nich zastosowanie; jest zdania, że wszystkie agencje powinny opracować i wdrożyć całościową politykę i procedury niezależności, określające m.in. mechanizm stosowany w przypadku nadużycia zaufania oraz jasne sankcje, lub zmienić te istniejące obecnie w oparciu o nabyte doświadczenie i zalecenia zawarte w sprawozdaniu specjalnym Trybunału Obrachunkowego nr 15/2012; w związku z tym wzywa agencje, aby przed końcem 2013 r. przedstawiły organowi udzielającemu absolutorium sprawozdanie dotyczące sytuacji w tym zakresie;

39. z zadowoleniem przyjmuje decyzję Europejskiego Rzecznika Praw Obywatelskich w sprawie przeprowadzenia dochodzenia z inicjatywy własnej dotyczącego przypadków występowania konfliktu interesów w postaci tzw. syndromu drzwi obrotowych w związku z różnymi przypadkami, które zgłoszono niedawno Komisji; popiera ostrzeżenie Europejskiego Rzecznika Praw Obywatelskich, według którego chociaż skuteczne zarządzanie konfliktami interesów ma kluczowe znaczenie dla prawidłowego zarządzania i etycznego postępowania, to nie wszystkie problemy związane z zarządzaniem i etyką są faktycznie spowodowane konfliktem interesów; uważa, że konflikty interesów należy rozwiązywać w ścisłych granicach i podkreśla potrzebę wspierania strategii w zakresie szkoleń i zapobiegania takim konfliktom w instytucjach unijnych;
40. z zadowoleniem przyjmuje zalecenie Trybunału Obrachunkowego skierowane do Unii w sprawie rozważenia możliwości dalszego rozwijania unijnych ram regulacyjnych dotyczących zarządzania konfliktami interesów;
41. z zadowoleniem przyjmuje wspólne oświadczenie międzyinstytucjonalne z dnia 19 lipca 2012 r. w sprawie agencji zdecentralizowanych oraz zawarte w nim zapisy na temat zarządzania konfliktami interesów i zapobiegania im (ust. 11 i 18) oraz na temat niezależności ich ekspertów naukowych (ust. 20);
42. wzywa Trybunał Obrachunkowy, aby ocenił realizację wszelkich działań podjętych przez agencje w oparciu o zalecenia skierowane do nich w sprawozdaniu specjalnym nr 15/2012; wzywa się do opracowania propozycji opartych na wymianie dobrych praktyk i wyciągniętych wnioskach, tak aby we współpracy z Komisją i Trybunałem Obrachunkowym mogły zidentyfikować te agencje lub obszary działania, gdzie występuje największe ryzyko pojawienia się konfliktu interesów; w tym kontekście z zadowoleniem przyjmuje przegląd dotyczący rejestru służącego przejrzystości pracy lobbystów przy instytucjach europejskich i wzywa Komisję i agencje do zastosowania środków, które zostaną opracowane podczas tego przeglądu, aby uniknąć ewentualnych konfliktów interesów;
43. z zadowoleniem przyjmuje zapowiedziane przez Komisję działania w zakresie konfliktu interesów, zwłaszcza zamiar opracowania wytycznych dla spójnej polityki zapobiegania konfliktom interesów i zarządzania nimi, przeznaczonych dla członków zarządów i dyrektorów, ekspertów w komitetach naukowych i członków rad odwoławczych⁽¹⁾, za które to zadanie Komisja przyjęła odpowiedzialność i w odniesieniu do którego wyznaczyła docelowy termin na rok 2013; z satysfakcją zauważa, że zadanie to jest jednym z działań priorytetowych i kamieni milowych Komisji; wzywa Komisję do przestrzegania zaproponowanego terminu realizacji tego działania oraz do przedstawienia przed końcem 2013 r. organowi udzielającemu absolutorium sprawozdania w sprawie wyników oraz załączenia do niego odpowiednich wniosków ustawodawczych;
44. z satysfakcją odnotowuje w tym zakresie, że Komisja przewiduje dwa działania, jakie mają zrealizować agencje w 2013 r., mianowicie przyjęcie i wdrożenie jasnej polityki dotyczącej konfliktów interesów, a w szczególności wymiany doświadczeń i ewentualnego opracowania skoordynowanego podejścia do wspólnych problemów dotyczących komitetów naukowych i rad odwoławczych oraz zdefiniowania przejrzystych i dających się obiektywnie zweryfikować kryteriów bezstronności i niezależności członków rad odwoławczych, a także dokonanie przeglądu procedur wyboru członków komitetów naukowych⁽²⁾; apeluje do agencji o poinformowanie organu udzielającego absolutorium do końca 2013 r. o stanie realizacji tych zadań;
45. zwraca się do Komisji o uwzględnienie potrzeby zachowania odpowiedniej równowagi między ryzykiem a korzyściami przy zarządzaniu konfliktami interesów, z jednej strony, a celem, jakim jest uzyskanie możliwie najlepszej porady naukowej, z drugiej strony; uważa, że mnożenie kodeksów postępowania i wytycznych w zakresie etyki nie może wykluczyć konfliktów interesów; uważa, że przyjmowanie kodeksów postępowania i wytycznych w zakresie etyki jest konieczne, lecz niewystarczające, oraz że konflikty interesów można zlikwidować jedynie poprzez wprowadzenie prostych i odpowiednich przepisów i ich rzeczywiste stosowania jako część ogólnej kultury uczciwości, prawości i przejrzystości;

⁽¹⁾ W tym zakresie zob. działanie 33 planu działania dotyczącego działań następczych w związku ze wspólnym podejściem dotyczącym agencji zdecentralizowanych UE.

⁽²⁾ W tym zakresie zob. działanie 34 i 35 planu działania dotyczącego działań następczych w związku z wspólnym podejściem dotyczącym agencji zdecentralizowanych UE.

46. przypomina, że wysoki poziom przejrzystości ma kluczowe znaczenie dla zmniejszenia ryzyka wystąpienia konfliktu interesów; w związku z tym wzywa agencje, które jeszcze tego nie uczyniły, do udostępnienia na swoich stronach internetowych listy członków zarządów, kadry kierowniczej oraz zewnętrznych i wewnętrznych ekspertów wraz ze złożonymi przez nich oświadczeniami dotyczącymi konfliktu interesów oraz życiorysami;

Plan działania

47. z zadowoleniem przyjmuje plan działania dotyczący działań następczych w związku ze wspólnym podejściem do zdecentralizowanych agencji UE („plan działania”), przyjęty przez Komisję w grudniu 2012 r., i zachęca wszystkie zainteresowane strony do uwzględnienia wyrażonych w nim pomysłów, między innymi w kontekście trwających obecnie negocjacji nad wieloletnimi ramami finansowymi;
48. w pełni popiera główny cel Komisji określony w planie działania, a mianowicie osiągnięcie bardziej zrównoważonego zarządzania, zwiększenie skuteczności, odpowiedzialności oraz wprowadzenie większej spójności w sposobie funkcjonowania agencji; z zadowoleniem przyjmuje działania zaproponowane w planie działania, w szczególności w odniesieniu do usprawnienia prac zarządu, starań na rzecz utworzenia synergii między agencjami oraz możliwości połączenia niektórych z nich;
49. zauważa, że choć plan działania stanowi dobry punkt wyjścia, nadal brakuje wszechstronnej oceny obecnej sytuacji agencji, jak i jasnej wizji i strategii mającej na celu zaspokojenie potrzeby modernizacji agencji; uważa, że Komisja mogła być bardziej ambitna i wymagająca, jeśli chodzi o specjalne działania dotyczące konkretnych agencji lub rodzajów czy grup agencji; ubolewa nad tym, że powolne tempo prac międzyinstytucjonalnej grupy roboczej poskutkowało dość skromnymi wynikami na tym etapie, oraz że Rada nie wykazała większej otwartości na ambitniejsze podejście; jest przekonany, że bardziej praktyczne i wybiegające w przyszłość podejście dałoby zdecydowanie większą wartość dodaną;
50. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że jednym z priorytetów wspólnego podejścia jest poprawa zarządzania agencjami, przede wszystkim dzięki bardziej precyzyjnym określeniu roli zarządu i dyrektora wykonawczego, a także dzięki zmianie uprawnień przedstawicieli Komisji i Parlamentu Europejskiego w zarządach; uważa, że proces ten pomoże wyjaśnić stosunki agencji z instytucjami UE i państwami członkowskimi, wprowadzić ulepszone mechanizmy sprawozdawczości dotyczące agencji i zdefiniować stopień odpowiedzialności Komisji za działalność agencji przy pełnym poszanowaniu zasady ich niezależności;
51. wzywa Komisję do skuteczniejszego wykorzystywania zdolności budowania potencjału agencji i zalecenia go w ramach europejskiego semestru, szczególnie w procesie opracowywania rocznej analizy wzrostu gospodarczego oraz określania wskaźników makroekonomicznych; podkreśla kluczową rolę, jaką odgrywają agencje w realizacji celów strategii „Europa 2020”;

Niezależność

52. podkreśla nadrzędne znaczenie niezależności agencji; przypomina, że agencje powinny móc wykonywać swoje zadania niezależnie i ubolewa, że obecnie nie zawsze jest to możliwe; jest zdania, że dyrekcje generalne Komisji powinny być postrzegane jako partnerzy agencji, oraz stwierdza z zaniepokojeniem, że interwencje Komisji podają w wątpliwość obiektywność decyzji i działań agencji, zwłaszcza gdy w grę wchodzi istotne zagrożenie dla bezpieczeństwa konsumentów;

Odpowiedzialność

53. uważa, że należy ulepszyć demokratyczną odpowiedzialność agencji, przede wszystkim w odniesieniu do składania organowi udzielającemu absolutorium sprawozdań (pojawiają się tam w szczególności niespójność przy przedstawianiu informacji finansowych oraz przy przedstawianiu sprawozdań w sprawie działań następczych w związku z decyzją o udzieleniu absolutorium); uważa, że silniejszy i lepiej zorganizowany system składania Parlamentowi sprawozdań będzie korzystny dla stosunków między Parlamentem a agencjami; uważa, że obecne stosunki są raczej nieregularne a kontakty i składanie sprawozdań odbywają się jedynie na zasadzie *ad hoc*;

54. uważa, że istnieje niezwykle istotne znaczenie ma to, aby komisje właściwe dla agencji jak najdokładniej badały roczne programy prac agencji i dbały o to, aby programy te odzwierciedlały bieżącą sytuację i priorytety polityczne; w związku z tym oczekuje, że, zgodnie z wspólnym oświadczeniem z dnia 19 lipca 2012 r. w sprawie agencji zdecentralizowanych, agencje pogłębią współpracę z komisjami parlamentarnymi i Komisją Europejską przy opracowywaniu rocznych programów prac;
55. zwraca się do agencji, aby w trosce o przejrzystość i kontrolę demokratyczną, w tym ze strony Parlamentu Europejskiego publikowały na swoich stronach internetowych protokoły posiedzeń swoich zarządów;
56. sugeruje, aby jeden z członków Komisji Kontroli Budżetowej Parlamentu Europejskiego mógł uczestniczyć w charakterze obserwatora w posiedzeniach zarządów agencji;

Możliwości bliższej współpracy między agencjami i połączenia niektórych z nich

57. uważa, że należy dokładniej zbadać synergię między Europejskim Kolegium Policyjnym a Europejskim Urzędem Policji na podstawie wyników badania opublikowanego przez Europejskie Kolegium Policyjne w 2011 r. (umowa CEPOL/CT/2010/002); zauważa, że w marcu 2014 r. Kolegium ma opuścić budynki, które zajmuje obecnie w Bramshill (Zjednoczone Królestwo); domaga się, aby Komisja przedstawiła Parlamentowi Europejskiemu i Radzie propozycję przeniesienia Kolegium do Hagi (Niderlandy), gdzie znajduje się obecnie Europejski Urząd Policji, aby obie agencje mogły wspólnie korzystać z infrastruktury i usług bez narażania na szwank kluczowych zadań agencji i ich niezależności; podkreśla, że należy podjąć szybką decyzję w sprawie przeniesienia Kolegium, aby znacznie zmniejszyć niepewność, która może negatywnie wpłynąć na personel i procedury naboru pracowników;
58. zachęca Komisję do dalszego zbadania, wraz z Europejską Fundacją Kształcenia, Europejskim Centrum Rozwoju Kształcenia Zawodowego, Europejską Fundacją na rzecz Poprawy Warunków Życia i Pracy i Europejską Agencją Bezpieczeństwa i Zdrowia w Pracy, synergii istniejących między tymi agencjami oraz do przedstawienia organowi udzielającemu absolutorium sprawozdania na temat możliwości ich ściślejszego połączenia; zachęca te agencje i Komisję do zbadania, czy ściślejsza współpraca umożliwiłaby osiągnięcie efektów skali i mogłaby zoptymalizować ich wyniki;
59. uważa, że potrzebna jest ściślejsza koordynacja między niektórymi agencjami, w szczególności w odniesieniu do decyzji mających wpływ na uprawnienia innej agencji; proponuje, aby zainteresowane agencje osiągnęły porozumienie między sobą z udziałem zainteresowanych stron, aby uniknąć sprzecznego ustawodawstwa; wzywa agencje, aby zawsze informowały właściwe komisje Parlamentu o takich przypadkach;

Dzielenie się najlepszymi praktykami

60. podkreśla, że należy zapewnić nowo powstałym agencjom (takim jak Agencja ds. Współpracy Organów Regulacji Energetyki, Europejski Urząd Nadzoru Bankowego (EUNB), Europejski Urząd Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych (EUNUiPPE), Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych (EUNGiPW) utworzone w 2011 r.) możliwość korzystania z najlepszych praktyk starszych i bardziej doświadczonych agencji, aby unikać nieprawidłowości przy naborze pracowników, składaniu zamówień i w zakresie rozporządzenia finansowego;
61. z satysfakcją odnotowuje, że nowo powstałe agencje uczestniczą w posiedzeniach sieci trzy razy w roku, a posiedzenia te obejmują dzielenie się najlepszymi praktykami; ponadto odnotowuje, że nowo utworzone agencje są zaproszone do udziału w pracach podsieci, powstałych z myślą o omawianiu kwestii wymagających wiedzy technicznej, zwłaszcza podsieci szefów administracji, która spotyka się z taką samą częstotliwością jak sieć i zajmuje się kwestiami rekrutacji, zamówień i rozporządzeń finansowych;
62. zwraca uwagę na dwie wizyty studyjne zorganizowane przez Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych, które miały miejsce w Europejskiej Agencji Kolejowej (ERA) w 2011 r. oraz w Europejskiej Agencji Bezpieczeństwa Morskiego w 2012 r., podczas których personel EUNGiPW miał możliwość nauczyć się najlepszych praktyk od tych ugruntowanych agencji; odnotowuje rozwój częstych kontaktów między EUNGiPW, EUNUiPPE i EUNB, dzielenie się doświadczeniem, dostosowywanie praktyk oraz czerpanie korzyści z synergii;

63. zachęca się do nawiązania kontaktu z Komisją Europejską, aby zbadać możliwości organizowania wspólnych szkoleń dla agencji z myślą o rozwiązaniu problemów finansowych stwierdzonych przez Trybunał Obrachunkowy w 2011 r.;

Europejskie organy nadzoru

64. odnotowuje z zaniepokojeniem, że przepisy rozporządzenia finansowego nie są do końca dostosowane do schematu finansowego europejskich organów nadzoru, ponieważ ich budżet jest finansowany od 55 % do 60 % z wkładów państw członkowskich i krajów Europejskiego Stowarzyszenia Wolnego Handlu; uważa, że fundamentalne znaczenie ma znalezienie odpowiednich mechanizmów gwarantujących bezpieczeństwo i stabilność finansową europejskich organów nadzoru, w których występują szczególnie zagrożenia z uwagi na hybrydowy charakter ich finansowania; uważa, że należy zająć się tą kwestią najpóźniej w czasie następnego przeglądu rozporządzenia finansowego w odniesieniu do agencji, i apeluje do Komisji o ocenę tej sytuacji oraz o przedstawienie organowi udzielającemu absolutorium sprawozdania na ten temat;
65. podkreśla znaczenie odpowiedniego godzenia przyznanego budżetu i dostępnych stanowisk z jednej strony z zadaniami powierzonymi europejskim organom nadzoru z drugiej strony, ponieważ rozbieżność może doprowadzić do niezrównoważonej obsady etatów w odniesieniu do, z jednej strony, a z drugiej do rekrutacji pracowników europejskich organów nadzoru i do angażowania ekspertów krajowych; jest zaniepokojony faktem, że Komisja zmieniła plany zatrudnienia zaproponowane przez europejskie organy nadzoru bez wyraźnego zaznaczenia tego faktu; nalega, aby Komisja wykazała pełną przejrzystość w tym względzie i w innych kwestiach;
66. odnotowuje w tym kontekście obawy, jakie wyrażono we wstępnych wnioskach z oceny sektora finansowego MFW z grudnia 2012 r. w Unii, w których zalecono, aby zwiększyć zasoby i uprawnienia europejskich organów nadzoru, gdyż jest to konieczne do pomyślnego wykonania przez nie powierzonych im zadań, a przy okazji wzmocniłoby to ich operacyjną niezależność;

Równouprawnienie płci

67. podkreśla znaczenie, jakie ma opracowanie strategii zapewniających właściwą reprezentację kobiet i mężczyzn w organach zarządzających agencji; wzywa się do wprowadzenia i promowania ogólnych wytycznych dotyczących najlepszych praktyk w tej dziedzinie, nawet jeżeli rozporządzenia ustanawiające agencje nie zawierają żadnych konkretnych wskazówek; wzywa dyrektorów wykonawczych agencji, którzy ponoszą ostateczną odpowiedzialność za kwestie kadrowe, aby zagwarantowali parytet płci zarówno wśród personelu agencji, jak i wśród osób zatrudnionych na stanowiskach kierowniczych;
68. stwierdza z zaniepokojeniem, że bardzo niska liczba kobiet zajmuje stanowiska dyrektorów wykonawczych agencji; ponieważ mianowanie dyrektorów na podstawie wstępnej listy zatwierdzonej przez Komisję Europejską należy w większości agencji do kompetencji zarządów, wzywa zarządy agencji i Komisję, aby przestrzegały zasady równouprawnienia i uwzględniły strategię zainicjowaną przez Komisję w 2010 r. w celu osiągnięcia większej równowagi między mężczyznami i kobietami na stanowiskach kierowniczych; wyraża zaniepokojenie faktem, że ani wspólne podejście, ani plan działania nie uwzględniają polityki równouprawnienia wśród swych celów i zwraca się do Komisji przedstawienie konkretnych propozycji w tej sprawie;
69. odnotowuje, że to państwa członkowskie odpowiadają za wybór swoich przedstawicieli zasiadających w zarządach agencji; zwraca się do państw członkowskich, aby pamiętały o zasadzie równości kobiet i mężczyzn przy mianowaniu przedstawicieli do tych organów i apeluje do dyrektorów wykonawczych o podniesienie świadomości członków zarządu w tym względzie przy wyborze przewodniczącego i wiceprzewodniczącego; z satysfakcją odnotowuje, że w dwóch z agencji, które wchodziły obecnie w skład trojki, stanowisko przewodniczącego rady zarządu zajmują kobiety;

Złożone systemy informatyczne

70. podkreśla konieczność koordynowania przez agencje i Komisję najlepszych praktyk i doświadczeń i dzielenia się nimi, aby sprostać wyzwaniom technicznym oraz związanym z zarządzaniem, wynikającym ze złożonych systemów technologii informatycznych (IT), które muszą działać w całej Unii; wyraża zdziwienie faktem, że Komisja pobiera od agencji opłaty za korzystanie z systemów informatycznych i że opłaty te nie są określane na podstawie obiektywnych parametrów użytkowania, jak na przykład wielkość agencji; ponieważ opłaty te stanowią znacznie obciążenie dla małych agencji i jeżeli nie ma innej możliwości niż pobieranie takich opłat, wzywa Komisję do dostosowania tych opłat do rozmiaru i finansowych możliwości agencji;

71. zwraca uwagę Komisji na trudności, jakie napotykają agencje przy korzystaniu ze złożonych systemów informatycznych, takich jak rachunkowość memoriałowa (ABAC) i SYSPER2, wynikające z tego, że systemy te zostały zaprojektowane z myślą o potrzebach Komisji, a nie agencji; z zadowoleniem przyjmuje działania podsięci agencji zajmujących się skutkami takich problemów, zwłaszcza Sieci technologicznej unijnych agencji informacji i komunikacji (kwestie IT) oraz podsięci szefów administracji (rachunkowość memoriałowa i SYSPER2), a także zwraca się do Komisji o zacieśnienie współpracy z agencjami w tym względzie;
  72. proponuje, aby umożliwić agencjom korzystanie z oprogramowania Komisji służącego do zarządzania zasobami ludzkimi oraz z innych rodzajów oprogramowania, aby nie musiały one kupować własnego kosztownego oprogramowania;
  73. proponuje, aby od kolejnego roku budżetowego, z myślą o ułatwieniu prac organu udzielającego absolutorium agencjom oraz zważywszy na dużą liczbę agencji i coraz większą złożoność ich prac i osiągniętych przez nie wyników, Parlament, badając daną agencję i przygotowując swoją opinię w jej sprawie, rozważył możliwość rekonfiguracji, która umożliwiłaby wyznaczenie kilku sprawozdawców, tak jak to ma obecnie miejsce w przypadku sekcji „Inne instytucje”;
  74. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji agencjom objętym obecną procedurą udzielania absolutorium, Radzie, Komisji i Trybunałowi Obrachunkowemu.
-